

ادامه از صفحه اول

دلوایی برای شوری

بسیار هم خوب است. همکاری سیاسی و نظامی در سوریه بحثی موردی و جداگانه است، اما رابطه منطقی با ابرقدرتی که یادآوری تاریخ روابطش با ایران، چه در زمان «سفیدی» و چه در زمان «سرخي»، رنج‌آور است و تمایل تبدیل‌کردن آن به رابطه استراتژیک، به بازاندیشی نیاز دارد. یادمان باشد این شوری بود که از آغاز سلطه بر سرزمین روسیه، خود را دارای رسالتی می‌دانست که مخالفان حق انتقاد از آن را نداشتند و آن، پیاده‌کردن رونوشتی از نظام خود در کشورهای دیگر بود. این کام‌برداری متقابلا آغازگر مقاومت بازدارنده‌ای شد که پس از دو جنگ به جنگ سرد تبدیل شد و عملا آمریکا را نیز به جرگه قدرت‌های امپریالیستی غرب وارد کرد. شوری با ازعاب و قتل مخالفان توانست جامعه خود را وادار به تمکین کند و آن را دلیل محبوبیت و پذیرش بلامعارض خود بداند. جنگ سرد گاه به جنگ‌های نیابتی گرم تبدیل می‌شد که ریشه‌های سوزان آن در ویتنام بیادماندنی است. تفاوت نظام آمریکا با شوری در این بود که به قول بازاری‌ها، آمریکا از «سود» می‌خورد و شوری از «مایه». آمریکا در هر جنگی، صناعی را در کشور خود به کار می‌انداخت و نیروهایی را به کار می‌گمارد، درحالی‌که در شوری توان تولیدی به جای رفیع بازه‌های فرازنده مردم باید صرف تدارک تجهیزات و مهمات نظامی در کشورهای دیگر می‌شد. مردم برای خرید یک یخچال یا سایر لوازم خانگی باید ماه‌ها و سال‌ها در صف انتظار می‌ماندند. اگر جنگ ویتنام برای آمریکا روزانه ۱۰ میلیون دلار هزینه برای اِجزار جنگی، مهمات و پرسنل داشت - که از عهده آن برمی‌آمد- شوری برای مقابله با آن باید دست‌کم نصف آن مبلغ را از امکانات محدود خود هزینه می‌کرد - و از عهده آن برنمی‌آمد-. درواقع پیروزی شوری در جنگ نیابتی ویتنام، ضررهای داخلی برای آنها به همراه داشت. آمریکایی‌ها در عوض شوری را در جنگ نیابتی دیگری در افغانستان درگیر کردند و در آنجا القاعده و بن‌لادن را به جانش انداختند و آن نظام نیمه‌جان را از پای درآوردند. نظام شوری مبتنی بر عقایدی توهمی و به زور، فساد، پنهان‌کاری و روش‌های استالینی استوار بود. روابط این کشور با کشورهای اقماری در اروپا و مستملکات آسیایی مبتنی بر غارت و غرامت بود. وقتی نسل‌های فرهیخته بعدی به خود آمدند و گورباچف خواهان دو مرحله کلاسنوست (بلورینگی یا شفافیت) و پرستوریکا (بازسازی) برای اصلاحات شد، با اندکی بلورینگی دیگر فرصتی برای بازسازی بقای آن نظام باقی نماند. نظام اداری، سیاسی و اقتصادی بود که توان پایداری شوری را فرسود نه جنگ نرم تحمیل‌شده از بیرون. حتی زمانی که نظامیان برای بقای نظام، گورباچف را ربودند، هم‌قطاران خودشان بودند که به‌دور «میلنسن» سوار بر تانک جمع شدند و فاتحه آن نظام را خواندند. آن روزها مردم کشور ولوت‌های اقماری شاد و خوشحال شدند و ماتم نگرفتند. ابرقدرت متحد استراتژیک نمی‌خواهند، نیازی هم به آن ندارند. هنگام رأی‌دادن در مراجع بین‌المللی و شورای امنیت هم فقط به منافع خودشان می‌اندیشند. رفتار ایران با آنها با هرکشور دیگری، باید بر مبنای برابری و رعایت منافع ملی خودمان و احترام متقابل باشد.

اخلاق؛ قربانی انتخابات

...تا همه امکانات را برای به‌دست‌آوردن آن هزینه کنند. در خلال برگزاری انتخابات اگر فقط، عملکرد و شیوه رفتار سیاسی این افراد را مدنظر قرار دهیم، ایران را شبیه به بحرایی می‌بینیم که در طول تاریخ، گویی درخت اخلاق و تمدن در آن بارور نشده با رشد چندانی نکرده است. این در حالی است که این افراد بی‌اخلاق به یاد نمی‌آورند در تمدنی زندگی می‌کنند که برای تعالی اخلاق و حفظ ارزش‌های آن، انسان‌های فراوانی جان خود را نثار کرده‌اند. باید به این افراد یادآوری کرد مردم مسلمان ایران، از فرهنگی تبعیت می‌کنند که دشنام و ناسزا به دشمن را هم مجاز نمی‌داند. (امیر مؤمنان ع) در جنگ صفین فرمودند: «من خوش ندارم شما فحاش باشید، اگر شما به‌جای دشنام، اعمال آنها را برشمردی و حالات آنها را متذکر شوید، به حق و راستی نزدیک‌تر است و برای اتمام حجت بهتر». از سوی دیگر در حرمت فقهی و اخلاقی هرکدام از این رفتارها، ده‌ها روایت دینی و سلوک اخلاقی از بزرگان این کشور می‌توان ذکر کرد. انتخابات از نگاه فرهنگ سیاسی نیز یک مسابقه و رقابت است و هدف از برگزاری این رقابت، انتخاب و داوری مردم در میان اندیشه‌های مختلف است تا انتخاب‌کنندگان با حضور در پای صندوق رأی، اندیشه و نظری را انتخاب کنند که برای اداره کشور و رسیدن به سعادت بهتر می‌دانند. در یک مسابقه و رقابت، کسی به قصد نابودکردن رقیب و پیروزشدن به هر وسیله‌ای وارد بازی نمی‌شود. این‌گونه تخریب و فضاسازی‌های دروغ و تلاش برای خود به‌دست‌آوردن قدرت یا تلاش برای حفظ آن، برای خود یا کسانی که طرفدار آنها هستیم، مصداق سخن سعدی شیرازی است که «یکی بر سر شاخ بن می‌پرید» بریدن ریشه درحالی‌که ما نیز بر شاخه آن درخت ایستاده‌ایم، از عجایب روزگار است. نتیجه این شاخه‌بریدن، افتادن ما و همه آحاد جامعه از بلندی است. مبدا انتخاباتی که قرار است برای این مملکت پیشرفت، تضارب آرا و نشاط به ارمغان بیاورد، با چنین عملکردهایی نتیجه معکوس بدهد.

شرق: شاید برای شما هم اتفاق افتاده باشد که با مراجعه به برخی از فروشگاه‌های پوشاک به قسمت‌هایی بر بخورید که اجناس استوک (کالایی که معیوب شده که از قیمتش کاسته شده است) در آنجا قرار داده شده باشد. ممکن است مدلش را نپسندید یا ساینز شما نباشد، اما کم نیستند افرادی که قصدشان از ورود به این فروشگاه‌ها، همین لباس‌های استوک ارزان‌قیمت است. وقتی پای درددل بسیاری از فروشندگان پوشاک می‌نشینید می‌گویند تمایل به خرید این اجناس یا لباس‌های زده‌دار افزایش یافته و آن را به کاهش قدرت خرید مردم نسبت می‌دهند. هستند افرادی که اکنون در چنگال بی‌کاری و فقر گرفتار شده‌اند و تنها راه چاره را در خرید اجناس دست‌چندم و زده‌دار می‌بینند؛ هم به خواسته‌شان می‌رسند و هم به قول قدیمی‌ها می‌توانند با وصله‌وپینه یا کهنه را نوکردن، نونوار شوند و برای این نونواری پول کمتری هم بدهند.

برندهای معتبر اعتبار خود را مخدوش نمی‌کنند

هرچند محمود نبوی، رئیس اتحادیه تولیدکنندگان پوشاک، در گفت‌وگوی خود با «شرق» تمایل خریداران را برای خرید لباس‌های زده‌دار رد می‌کند و می‌گوید اولین‌بار است که چنین خبری را می‌شنود، اما می‌گوید ممکن است در بخش‌های توزیع پوشاک چنین خبرهایی باشد. او می‌گوید: در میان تولیدکنندگان برند ایرانی چنین اتفاقی تا‌به‌حال به گوش نخورده است، زیرا برندهای معتبر اعتبار خود را با چنین اقداماتی مخدوش نمی‌کنند.

خریدحمرمانه لباس‌های زده‌دار

او ادامه می‌دهد: ممکن است کسی تمایل به خرید لباسی داشته باشد، اما وسعش نرسد. بنابراین حاضر به خرید لباس زده‌دار دارد با قیمت پایین‌تری به او بفروشد.

فروشندگان استوک‌فروش

نبوی می‌گوید تمایل به خرید اجناس زده‌دار زیاد نشده بلکه مشتری‌ها بیشتر به‌دنبال اجناس ارزان‌تر هستند. او به نمونه‌ای اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: معمولا در فروشگاه‌ها قسمتی وجود دارد که اجناس استوک در آنجا قرار داده می‌شود. مثلا از مدلی فقط یک

نمونه مانده یا تک‌سایز است یا لکه‌ای بر لباس وجود دارد. آنها را در قسمتی قرار می‌دهند و با قیمت ارزان‌تر از قیمت اصلی می‌فروشند. او با تأکید بر کاهش قدرت خرید مردم در سال‌های اخیر می‌گوید: به همین دلیل است که فروش فروشگاه‌ها و میزان تولید پوشاک کاهش یافته و تولیدی‌ها به‌جای تولید صدها درصدی یا ۳۰۰درصد توان، تولید می‌کنند.

برندهای زده‌دار

راهی شهرشان‌های دورافتاده می‌شوند

رئیس اتحادیه تولیدکنندگان پوشاک همچنین به تجربه‌ای در تولید پوشاک برند ایرانی نیز اشاره می‌کند و می‌گوید: معمولا در سال مقداری لباس استوک برای تولیدی‌های پوشاک برند باقی می‌ماند. به این صورت که بعد از تولید پوشاک در خط تولید، در قسمت کنترل کیفیت مشاهده می‌شود در تعدادی از پوشاک، نخ لباس در رفته، زیپ خراب است یا پارچه زدی داشته یا... که یا امکان اصلاح آن نیست یا اصلاح آن برای آنها، مقرون‌به‌صرفه نیست. در این صورت این‌ها افراد این لباس‌ها را اهدا می‌کنند یا مشتریان شهرستان‌های دور اقدام به خرید این لباس‌ها می‌کنند.

برندهای بی‌لیبل

او تأکید می‌کند، اگر پوشاک موردنظر، برند باشد

اقتصاد

رئیس اتحادیه تولیدکنندگان پوشاک از شهرهای دورافتاده به عنوان مقصد «استوک‌ها» خبر داد

بزرگ کم‌درآمدها با برندهای زده‌دار

عکس: Reuters

لیبل را از روی آن برمی‌دارند که به برند ضربه نخورد و به تعداد محدودی، این‌ها لباس‌ها را برای مناطقی که اگر لباس زده‌دار هم بپوشند برای آنها تفاوتی نمی‌کند، می‌فروشند. وقتی از او درباره چگونگی خرید این پوشاک از سوی شهرستان‌های دورافتاده سؤال می‌کنیم، می‌گوید: یک عده در بازار هستند که معمولا در خیابان دست‌فروشی می‌کنند. آنها به تولیدی می‌آیند و می‌پرسند جنس استوک دارید یا نه و اگر تولیدکننده محصولات زده‌دار داشت و با چنین درخواستی روبه‌رو شد، برخی از آنها با این افراد بر قیمتی توافق می‌کنند و این لباس‌ها به‌این‌ترتیب سر از شهرهای دورافتاده درمی‌آورند.

واسطه‌های برندفروش

نبوی ادامه می‌دهد: آن فرد، لباس را می‌برد و خود توزیع می‌کند. زیرا افراد این شهرستان‌ها چنین مکان‌هایی را نمی‌شناسند که خود وارد عمل شوند. بنابراین این واسطه‌ها این اجناس را در جمعه‌بازار، شنبه‌بازار و بازارهایی از این دست بساط می‌کنند و ساکنان این مناطق اغلب محروم با مراجعه به آن مکان‌ها به این محصولات دسترسی پیدا می‌کنند، در راسته خیابان جمهوری و خیابان سعدی و بسیاری از مناطقی که در آنها لباس‌های مجلسی به فروش

حسین دهدشتی از بلاتکلیفی ۱۵ساله کارکنان پتروشیمی‌های واگذارشده خبر داد

بحران ۴۰ هزار نیروی کار در سایه اختلافات ۲ وزارتخانه

از پتروشیمی‌ها در شرف تعطیل‌شدن هستند و این افراد می‌گویند بعد از بیش از ۱۵ سال کارکردن تکلیف ما چه می‌شود. اگر وزارت نفت اینها را همچنان پرسنل خودش می‌دانست، بعد از تعطیلی پتروشیمی همه اینها به سایر قسمت‌های وزارت نفت منتقل می‌شدند؛ اما آقای زنگنه می‌گوید اینها پرسنل وزارت نفت هستند. از طرف دیگر چون پتروشیمی‌ها حق بازنشستگی اینها را به صندوق بازنشستگی وایز نکرده‌اند، وزارت رفاه هم مسئولیتشان را برعهده نمی‌گیرد و اینها بلاتکلیف مانده‌اند.

۲ کارر زمان واگذاری به بخش خصوصی، به این موضوع اشاره نشده
که این افراد پرسنل وزارت نفت هستند یا خیر؟ چون اگر این موضوع در قرارداد واگذاری معلوم شده باشد الان وزارت نفت نمی‌تواند آن را نپذیرد.

روزی که پتروشیمی‌ها واگذار می‌شد باید تکلیف اینها را مشخص می‌کردند مثلا یک مفاصاحساب صادر می‌شد و اینها از زیرمجموعه صندوق وزارت نفت به زیرمجموعه صندوق بازنشستگی منتقل می‌شدند. اما این کار انجام نشده و اینها الان صندوقشان مشخص نیست. نه صندوق نفت و نه صندوق تأمین اجتماعی مسئولیت نمی‌پذیرند. اینها را از قهرست پرسنل تحت پوشش صندوق نفت خارج کرده‌اند. اگر همان موقع که واگذاری انجام شد، به اینها می‌گفتند که دیگر کار نیست پرسنل وزارت نفت باشید و با رضایت خودشان، اینها را به زیرمجموعه تأمین اجتماعی منتقل می‌کردند الان لااقل از نظر بازنشستگی یا امنیت شغلی درصورت تعطیلی واحدهای پتروشیمی، مشکل نداشتند. ولی الان اینها بعضا بیش از ۳۰ سال سابقه کار دارند، درحالی‌که اگر زیرمجموعه تأمین اجتماعی بودند چون در ده

می‌رسد، کم نیستند فروشندگانی که یا به قول خود مکس می‌پارند یا خریداران محصولاتشان دیگر وقعی به این نمی‌نهند که لباسی که می‌خرند زدگی داشته باشد. آنها بیشتر به‌دنبال آن هستند که آن لباس را حتی زده‌دار بخرند البته به شرط اینکه قیمت‌ها نیز شکسته شود. نوعی توافق نانوشته میان فروشندگان و خریداران پوشاک اکنون وجود دارد که حالا که قدرت خرید کم است با چنین خریدهایی نه سیخ بسوزد و نه کباب. هم جنس فروخته می‌شود و هم خریدار که قدرت خریدش را از دست داده، صاحب پوشاکی که چندی است به‌دنبال آن بوده، می‌شود گویا بیش از آنکه رکود و فقر دامنگیرش سر از دامان این مردم درآورد، این مردم هستند که به هر ترتیبی حتی این رکود را دور می‌زنند.

استوک‌های آخرشپ

رئیس اتحادیه تولیدکنندگان پوشاک به موارد دیگری هم اشاره می‌کند که البته آنها را تولید داخل نمی‌داند. نبوی در گفت‌وگویش با «شرق» به دست‌فروشان اشاره می‌کند که ۱۱شعبه بعد از برخی از مکان‌های حتی شهرهای بزرگ بساط می‌کنند و لباس‌های تاناکورا و دست‌دوم خود را که اغلب از کشورهای دیگر با کیفیت پایین وارد کشور شده، بر چوب‌لباسی آویزان کرده و می‌فروشند. چنین تجربه‌ای که از سوی این مقام مسئول مطرح می‌شود را حتی می‌توان در یکی از مطرح‌ترین نقاط تهران یافت. وقتی روز جمعه به پایانه آزادی یا همان ترمینال غرب باخاک کیند خواهید دید که چگونه تعداد دست‌فروشان اجناسی که اغلب پوشاک و کفش را برای فروش انتخاب کرده‌اند حتی از تعداد خریدارانشان هم بیشتر است. این شاید نمونه‌ای از رکودی باشد که به شیوه‌ای خاکی در کف خیابان‌ها خود را به نمایش می‌گذارد و اغلب خریداران آن اجناس نیز، مردمی هستند که آن‌قدر قدرت خرید ندارند که نیازهای خود را با مراجعه به مغازه‌ها و فروشگاه‌های پوشاک که کیفیت قابل قبولی دارند، تأمین کنند و به اجبار سختی بار زندگی، اجناس استوک و زده‌دار را انتخاب کرده و به این شیوه، صورت خود را با سیلی سرخ می‌کنند.

مشاغل سخت و زیان‌آور هستند، بعد از ۲۰ سال کار می‌توانستند بازنشسته شوند.
۲ تعداد نیروهایی که با این مشکل مواجه هستند، چند نفر است؟
مجموعه پرسنل این پتروشیمی‌ها بیش از ۴۰ هزار نفر هستند و در آینده، مشکل اینها به یک بحران تبدیل خواهد شد. باید وزارت نفت، وزارت رفاه و صندوق بازنشستگی بنشینند و این مشکل را قبل از اینکه به بحران تبدیل شود حل کنند. الان هر وزارتخانه، توپ را به زمین دیگری می‌اندازد.

۲ اگر وزارتخانه‌های نفت و رفاه برای برعهده‌گرفتن مسئولیت بازنشستگی این افراد به توافق برسند، مشکل حل می‌شود؟

از نظر ما به جز بحث حق و حقوق، یک بحث مهم‌تر وجود دارد و آن اینکه اینها نیروهای تخصصی هستند یا سالاها سابقه و تجربه دارند و خروج این نیروهای متخصص از گردونه کار تخصصی در وزارت نفت، برای این وزارتخانه یک ضایعه است. خیلی از اینها در طول سال‌های کار به جز تجربه‌ای که اندوخته‌اند، دوره‌های تحصیلی و تخصصی را هم طی کرده‌اند و الان به نوعی سرمایه‌های انسانی حوزه نفت هستند. خیلی از اینها فارغ‌التحصیلان دانشگاه تهران هستند.

۲ این احتمال وجود دارد که بعد از لغو تحریم‌ها و درصورت ورود شرکت‌های خارجی به بازار، این نیروها بتوانند به شرکت‌های مشترک ایرانی و خارجی منتقل شوند؟

در هروصورتی باید یک توافق قانونی با درنظرگرفتن حقوق و سوابق این افراد شکل بگیرد و با رضایت خود این پرسنل، برای آنها تصمیم‌گیری شود.

بورس

بورس درمشت خبرهای گوناگون

● بازار سهام در روز گذشته با نوسانات زیادی همراه بود و دلیل این نوسانات رشد‌های مداوم شاخص در هفته جاری بوده است که توانست بعد از ۱۴ ماه قله ۷۳هزارواحدها را دوباره فتح کند. در معاملات دیروز عرضه‌های زیادی توسط شرکت‌های حقوقی صورت گرفت اما عطش زیاد سهام‌داران حقیقی برای خرید سهام مانع افت قیمت به میزان زیاد شده است و در پایان معاملات شاخص بورس اوراق بهادار با اندکی کاهش به میزان ۴۱ واحد منفی به رقم ۷۳هزارو ۶۸۴ رسید. در طول زمان معاملات، گروه‌های مختلفی از سهام با صف خرید مواجه شده‌اند که در این میان سهم شرکت‌های فولادی، برخی از شرکت‌های خودرویی و پالایشگاهی بیشتر بوده است که فعالان این حوزه به آینده این شرکت‌ها بابت قراردادهای که رئیس‌جمهور در سفر اروپایی با شرکت‌های بزرگ بستند امیدوارند تا منشا اثر مثبت برای شرکت‌های گروه‌های اخیر شوند. در پایان معاملات شرکت فولاد مبارکه با ثبت ۱۰۱ واحد و شرکت نفت گاز پارسیان با ثبت ۸۴ واحد به ترتیب بیشترین اثر مثبت و منفی را بر شاخص گذاشتند. آنچه در هفته اخیر موجب شد تا شاخص بورس اوراق بهادار تهران همچنان به روند روبه‌رشد خود ادامه دهد میزان معاملات بود که مانند گذشته بیشتر از ۵۰۰ میلیارد تومان است. در پایان معاملات روز قبل سهم بورس اوراق بهادار ۴۲۸ میلیارد تومان و سهم فرابورس ۲۴۰ میلیارد تومان بود و درنهایت این دو بازار گردش معاملاتیشان به رقم ۶۶۸ میلیارد رسید. در روز کاری گذشته خبرهای متنوعی از گروه‌های مختلف بورسی به گوش رسید که مهم‌ترین اخبار همانند روزهای گذشته پیرامون گروه خودرو به‌ویژه گروه سایپا بود. شرکت تولید خودرو سایپا در مجمع فوق‌العاده روز گذشته اعلام کرد از ماده ۱۴۱ قانون تجارت خارج شده و این اتفاق ناشی از تصمیمات مدیریتی برای جابه‌جایی و واگذاری بخشی از سهام شرکت‌های زیرمجموعه به شرکت فرانسوی رنو خواهد بود؛ بنابراین در معاملات دیروز سهام این گروه مانند روز گذشته با تقاضای زیادی برای خرید مواجه شد. همچنین در خبرها حضور وزیر خارجه آلمان به همراه فعالان اقتصادی در کشورمان مطرح شد. این حضور برای دومین‌بار در یک‌سال اخیر است و می‌تواند برای شرکت‌هایی که زیاده مهم باشد به‌خصوص برای شرکت‌هایی که در تولید خودروهای سنگین (کار) و شرکت‌های برقی فعالیت می‌کنند، این حضور می‌تواند یادآور فعالیت شرکت‌های آلمانی که در سال‌های قبل از تحریم ارتباط تنگاتنگی با شرکت‌های مزبور داشتند، باشد.

عنوان‌شاخص	مقدار	تغییر
کل	۷۳۶۸۴	۴۱۵۱-
شاخص قیمت	۲۸۲۷۵٫۲	۱۶۰۱-
شاخص کل (هم‌وزن)	۱۱۹۰۰٫۸	۹۳۱۰-
شاخص قیمت (هم‌وزن)	۱۰۰۴۸٫۲	۷۸۶۰-
آزاد‌شمار	۸۲۰۶۳٫۸	۱۰۸۳-
۵۰شرکت بزرگ	۲۹۷۵٫۱	۸۸۰-

طلا و ارز

دستکاری قیمت‌ها در بازار طلا

● **شرق:** اونس طلا هرچه بالا و پایین می‌رود بر بازار طلای تهران تأثیری ندارد. دیروز اول صبح هر سکه طرح جدید با اونس هزارو ۱۲۷ دلار، ۹۶۵ هزار و ۵۰۰ تومان معامله می‌شد و زمانی که اونس طلا به ۱۰ دلار افزایش به هزارو ۱۳۸ دلار رسید باز هم سکه از جایش تکان نخورد و ۹۵۶ هزار و ۵۰۰ تومان معامله شد. فعالان بازار طلا و سکه معتقدند، دست‌های پنهانی مانع از نوسان قیمت سکه طرح جدید همسو با قیمت اونس جهانی طلا می‌شوند. این دستکاری‌ها به گفته مصطفی قدرتی، معامله‌گر ارز و سکه، حباب منفی سکه را به ۱۲هزارتومان رساند. قبل از افزایش ۱۰دلاری قیمت هر اونس طلا در بازارهای جهانی حباب منفی سکه طرح جدید هفت‌هزارتومان بود که تا ۱۲هزارتومان افزایش پیدا کرد. از اخبار دیگر بازار این است که دلار با عرضه زیاد در بازار در مسیر نزولی قرار گرفت. این ارز عمده در ابتدای معاملات سه‌هزارو ۶۲۸ تومان معامله می‌شد که در آخر وقت بازار بر سه‌هزارو ۶۱۵ تومان ایستاد.

ارز	قیمت(تومان)	تغییر
دلار آمریکا	۳۶۱۵	۱۴-
یورو	۳۹۷۰	۲۰+
پوند	۵۲۰۰	-
درهم	۹۸۸	-
طلا و سکه	قیمت	تغییر
طرح جدید	۹۵۶۵۰۰	۵۰۰+
طرح قدیم	۹۵۴۰۰۰	-
نیم	۴۷۷۰۰۰	۱۰۰۰+
ربع	۲۵۷۰۰۰	-
گرمی	۱۷۲۰۰۰	-
گرم ۱۸ عیار	۹۷۲۰۰۰	۲۹۵+
اونس * (دلار)	۱۱۳۸	۱۰+

● ایستنا: مدیر برنامه‌ریزی شرکت ملی گاز ایران با اشاره به اینکه نیروگاه‌ها به‌حساب‌ترین مشترکان شرکت ملی گاز هستند، گفت: بیشترین طلب این شرکت از بخش توانیر و پتروشیمی‌هایی است که گاز مصرف می‌کنند. پیروز منجری درباره آخرین امارات رقم طلب‌های شرکت ملی گاز از مشترکانش، اظهار کرد: این شرکت از پتروشیمی‌ها مجموعا هزارو ۲۰۰ میلیارد تومان، از شرکت ملی نفت، سه هزار میلیارد تومان، از توانیر هزارو ۸۰۰ میلیارد تومان، از شرکت پالایش و پخش ۵۰۰ میلیارد تومان و از سایر مشترکان گاز طبیعی دوهزارو ۸۰۰ میلیارد تومان طلبکار است.